



כללי העריכה

בישוף

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

בישוף לגויים, בשליחות שליחית



כתבי סופר המלכות נוהגים לפי הכללים המפורטים להלן. הם מוצגים כאן כדי שכל קורא יוכל לדעת כיצד מצוטטים כתבי הקודש והסמכויות האחרות, מדוע מצוטטים מקורות מסוימים, ומה מסמנים הסימנים והצורות שבדפים אלה.

כתבי הקודש

כתבי הקודש אינם משתנים לעולם. כתבי הקודש מצוטטים מילה במילה, בדיוק כפי שהם מודפסים במהדורה המצוטטת, והם אינם משתנים לעולם, בשום נסיבות ומשום סיבה. שום מילה, אות או סימן פיסוק אינם מתווספים, מושמטים או משתנים, ושום סימן הדגשה או סימן טיפוגרפי אינו מוכנס לתוכם. מקום שבו נראה שהטקסט המודפס מכיל שגיאה של דקדוק, כתיב או דפוס, הוא נשאר בדיוק כפי שהוא. כתבי הקודש קדושים, ושום דבר אינו נעשה בהם באמתלה של תיקונם. כאשר הבישוף מבקש להעיר על קטע, הוא עושה זאת במילותיו שלו, מחוץ לציטוט.

ספרי התנ"ך שבשימוש. באנגלית מצוטטים כתבי הקודש מתרגום המלך ג'יימס (King James Version; הנוסח התקני של 1769, עם הספרים החיצוניים). בכל שפה אחרת מצוטטים כתבי הקודש ממהדורה מבוססת ומפורסמת של כתבי הקודש בשפה שבה הקורא קורא; הם אינם מתורגמים לעולם מחדש מן האנגלית. נעשה כל מאמץ לצטט ממהדורה רשמית של חברה מוכרת לכתבי הקודש בכל מקום שהדבר אפשרי. לאורך כל הדרך שימשו מהדורות שהן נחלת הכלל, בעיקר כדי להימנע משאלות של זכויות יוצרים ומן ההמתנה לאישור להשתמש במהדורה מוגנת. עם זאת, במקרים מסוימים שבהם הדבר היה נכון והכרחי, התבקשה רשות מן החברה לכתבי הקודש האחראית לאותה שפה. מהדורות שעדיין מוגנות בזכויות יוצרים משמשות ברשות מוציאה לאור, בין שניתנה ישירות ובין שבאמצעות הרישיון שפרסם המוציא לאור, או, מקום שהחוק מתיר זאת, כשימוש הוגן.

המהדורה נזכרת בשמה. כל ציטוט מכתבי הקודש נוקב בשם המהדורה שממנה הוא מצוטט, למשל „(KJV)“ באנגלית, „(Luther 1912)“ בגרמנית, או „(תנ"ך עברי מודרני)“ בעברית.

מספור הפסוקים. ספרי תנ"ך אחדים ממספרים פסוקים מסוימים באופן שונה, ובמיוחד את התהלים. כל שפה מצטטת לפי המספור של ספר התנ"ך שלה, כך שהפניה עשויה להיות שונה מעט מן ההפניה האנגלית לאותו קטע.

דברי המשיח. דברי המשיח, יחד עם מירכאותיהם, מודפסים באדום, כפי שהבישוף קובע אותם. בקטעים אחדים שנוי במחלוקת אם המשיח מדבר או המבשר, כמו ביוחנן 3:16; קטעים כאלה נשארים בשחור.

ספרים שמעמדם הקנוני שונה. לא כל הקהלות מקבלות את אותם ספרים ככתבי קודש. ספר המתקבל בקהלות אחדות ולא באחרות, כגון ספרי הספרים החיצוניים או ספרי הקאנון של הכנסייה האורתודוקסית האתיופית תוואהדו, עשוי להיות מצוטט, וציטוטו אינו מכריע דבר בשאלת מעמדו הקנוני.

סדר הסמכות

המקורות נשקלים לפי סדר הסמכות הבא, מן הגבוה אל הנמוך. כל כותב או כתב מוצב בקטגוריה הגבוהה ביותר שהוא ראוי לה; אני מאמין מוצב עם המועצה שאימצה אותו, אלא שאני המאמין של השליחים מוצב בקטגוריה התשיעית ואני המאמין האתנסיאני בקטגוריה האחת עשרה.

1. **דברי המשיח**, כפי שהם כתובים בכל מקום בכתבי הקודש.
2. **הכתבים השליחיים**: מתי; יוחנן; יוחנן א'; ב' וג'; חזון יוחנן; שלוש עשרה האיגרות של פולוס; ופטרוס א' וב'.
3. **שאר כתבי הברית החדשה**: מרקוס, לוקס, מעשי השליחים, עברים, יעקב ויהודה.
4. **הברית הישנה**, יחד עם הספרים החיצוניים כפי שהודפסו בתרגום המלך ג'יימס של 1611.
5. **האבות השליחיים**, בני הדור שלאחר השליחים (בערך 95–150 לספירה).
6. **האבות שלפני ניקאה**, לפני ועידת ניקאה (325 לספירה).
7. **אבות ניקאה ושלאחר ניקאה**, יחד עם אבות המדבר.
8. **שבע הוועידות האקומניות**, המקובלות הן במזרח והן במערב, עם האני מאמין וההגדרות שכל אחת מהן אימצה.
9. **ועידות מאוחרות**, שאינן מקובלות הן במזרח והן במערב.
10. **הקדושים**: כתביו של כל אדם המוכר כקדוש על ידי הקהלה, במזרח או במערב, שאינו מוצב בקטגוריה גבוהה יותר.

11. וידויים, קטכיזמות ומסמכים אפיפיוריים ופטריארכליים.
12. טקסטים ליטורגיים, כגון הליטורגיות הקדומות וספר התפילה המשותפת (Book of Common Prayer).
13. כותבים נוצרים היסטוריים שלא הוכרו כקדושים.
14. מקורות קדומים שאינם קנוניים ושאיןם נוצריים, כגון הספרים החיצוניים המכונים פסאודו־אפיגרפה, מגילות ים המלח, יוסף בן מתתיהו וההיסטוריונים היוונים־הרומאים.
15. מחקר מודרני.
16. ספרי עיון, כגון מילונים וקונקורדנציות, המשמשים כלים ולא סמכויות.

בחירת המקורות

אין בכך משום הסכמה. ציטוט של איגרת אפיפיורית, או של כל יצירה של מחבר מזרם אחד, או של יצירתה של קהילה אחת ולא של אחרת, אין בו משום הסכמה עם אותו זרם או אותה קהילה ולא שום העדפה מכל סוג. קטע נבחר אך ורק משום שהבישוף שפט כי אותו קטע מסוים, מאותו מקור מסוים, מאלף במיוחד לעניין הנדון, ולא מסיבה אחרת. אין בכוונתו לקדם או לעכב שום זרם שהוא.

האמת היא במקום שבו היא נמצאת. הבישוף סבור כי האמת היא במקום שבו אדם מוצא אותה. לכן הוא עשוי לצטט מקורות חילוניים, ויצירות שאינן קנוניות או שעדיין שנויות במחלוקת בין הקהילות. הוא עושה זאת משום שכמחבר שפט כי הקטע המצוטט מאלף במיוחד, ושוכנע בעצמו כי מה שהוא אומר הוא האמת.

ציטוט ומראי מקום

הציטוטים הם מילה במילה. מילים שבתוך מירכאות הן תמיד מילותיו המדויקות של המקור המצוטט. מקור אינו מובא לעולם בפרפרזה כאילו היה ציטוט. מקום שבו אי אפשר לאמת את הנוסח המדויק של מקור, הוא אינו מצוטט.

שלוש נקודות וסוגריים מרובעים. שלוש נקודות (...) מראות שציטוט מתחיל או מסתיים באמצע משפט של המקור, או שהושמטו מילים. מילים בסוגריים מרובעים בתוך ציטוט מובאות כפי שהן מופיעות במהדורה המצוטטת. לעולם אין מכניסים דבר לתוך ציטוט מכתבי הקודש.

הערות הסיום מביאות את הטקסט המלא. כל סמכות המצוטטת בכתב מובאת בהערות הסיום שלו במלואה, במילותיו המדויקות של המקור, כדי שהקורא יוכל לקרוא את הסמכות עצמה ולא הפניה אליה.

מראי מקום. פרט למקום שבו סטייה מצוינת במפורש, מראי המקום והעישוב נוהגים לפי Chicago Manual of Style, השיטה המקובלת בדרך כלל בכתביה תאולוגית והיסטורית מן הסוג המתפרסם כאן. כתבי סופר המלכות

סוטים ממנה במכוון, ומן הטעמים הבאים, בעניינים אלה:

1. כינויי גוף המתייחסים לאלוהים נכתבים באות גדולה (He, Him, His), יחד עם מילים השייכות לו, כגון „His right hand” (ימינו). Chicago כותבת אותם בדרך כלל באות קטנה. כאן הם נכתבים באות גדולה מתוך יראת כבוד. (כלל זה חל על דפים בשפות הנכתבות באותיות גדולות.)
2. ציטוטים חלקיים שומרים על שלוש הנקודות שלהם. Chicago משמיטה בדרך כלל את שלוש הנקודות בתחילת ציטוט או בסופו. כאן הן נשמרות, כדי שהקורא ידע תמיד מתי ציטוט, ובעיקר ציטוט מכתבי הקודש, אינו מביא את המשפט כולו.
3. הערות הסיום מביאות את הטקסט המלא של כל סמכות המצוטטת, ולא רק את ההפניה. הדבר נעשה כדי שהקורא יוכל לקרוא את הסמכות עצמה.
4. דברי המשיח מודפסים באדום, יחד עם מירכאותיהם, על פי המנהג הוותיק של ספרי תנ”ך באותיות אדומות, כדי שדברי האדון יבלטו בפני עצמם.
5. המילה „Lord” (האדון) המתייחסת לישוע נכתבת באותיות גדולות קטנות (small capitals) בפרוזה של הבישוף עצמו, אך לעולם לא בתוך כתבי הקודש, מתוך יראת כבוד. (כלל זה חל על דפים בשפות הנכתבות באותיות גדולות.)

אבות הכנסייה בשפות אחרות. כאשר אחד מאבות הכנסייה מצוטט ממהדורה אנגלית, הציטוט בדף בשפה אחרת מתורגם מאותה מהדורה אנגלית ומסומן כך, למשל „(מתורגם מן האנגלית של ANF 1)”.

לשון וסגנון

אותיות גדולות של יראת כבוד. כינויי גוף המתייחסים לאלוהים נכתבים באות גדולה (He, Him, His), וכך גם מילים השייכות לו באותו מובן, כמו כשנאמר שהמשיח יושב לימינו. (כלל זה חל על דפים בשפות הנכתבות באותיות גדולות.)

האדון באותיות גדולות קטנות. בפרוזה של הבישוף עצמו, המילה „Lord” (האדון), כשהיא מתייחסת לישוע המשיח, נכתבת באותיות גדולות קטנות (small capitals), בכל שפה הנכתבת באותיות גדולות. הדבר אינו נעשה לעולם בתוך כתבי הקודש.

אותיות גדולות אחרות. בשפות שיש בהן אותיות גדולות, המילים „Kingdom” (מלכות האלוהים ומלכות השמים), „Kingdom Scribe” (סופר המלכות), „Scripture” (כתבי הקודש), „the Church” (הקהלה, במובן גוף המשיח כולו) וכן „the Holy Spirit” (רוח הקודש) נכתבות באות גדולה.

כתיב ופיסוק. הדפים באנגלית נוהגים בכתיב האמריקני. ברשימה שפריטיה מופרדים בנקודה ופסיק, הפריט האחרון מוצג במילים „;...”.

תארים. תארים ניתנים כצורות פנייה ולא כטענות למעמד, והם נשמרים צנועים.

שמות. קדושים, אפיפיורים, פטריארכים ובישופים אחרים נקראים בשמם בצורה המסורתית לכנסייתם שלהם או המקובלת בשפת הקורא. הצורה שנבחרה אינה מעידה על העדפה כלשהי בין הכנסיות.

התרגומים. הדפים בשפות שאינן אנגלית מתורגמים בעזרת בינה מלאכותית, והטקסט האנגלי הוא המוסמך. ראו [הערה על התרגומים ועל הסמכות](#).

האתר

תמונות. מוצגות רק תמונות שהן נחלת הכלל או שניתן להן רישיון חופשי לשימוש כזה, ולכל אחת כיתוב וייחוס.

מספור, תאריכים ותיקונים. הפרסומים ממוספרים ומתוארכים. דפים קבועים עשויים להיות מתוקנים במקומם, ודף מתוקן עשוי להציג את תאריך התיקון האחרון שלו, כדי שהקורא ידע איזו גרסה הוא או היא קוראים.

תיקונים. קוראים המוצאים טעות, ובעיקר טעות בציטוט מכתבי הקודש, מתבקשים לכתוב לכתובת המופיעה בדף הבית. טעויות מתוקנות.

ראשי תיבות וקיצורים

תרגום המלך ג'יימס (King James Version; הנוסח התקני של 1769)	KJV
Ante-Nicene Fathers (האבות שלפני ניקאה), בעריכת Alexander Roberts יחד עם James Donaldson, ואחריו מספר הכרך	ANF
Nicene and Post-Nicene Fathers (אבות ניקאה ושל אחר ניקאה), הסדרה השנייה, בעריכת Philip Schaff יחד עם Henry Wace, ואחריו מספר הכרך	NPNF2
Burton Scott Easton, The Apostolic Tradition of Hippolytus (המסורת השליחית של היפוליטוס), 1934	Easton
Anno Domini, בשנת אדנינו	לספירה
circa, בקירוב	בערך

תיקון אחרון: 7 באוקטובר 2026



כל ציטוטי הכתובים בעברית בדף זה מובאים ללא שינוי מתוך תנ"ך עברי מודרני (נוסח המסורה של התנ"ך; הברית החדשה בתרגומו של פרנץ דליטש), שהוא נחלת הכלל. מקור: ebible.org/heb. השמטות מסומנות בשלוש נקודות (...).